

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ 5-6й годъ пош. Литер. додатокъ „Библиотека“ найман. повстаетъ“ выходить по 2 печат. аркушѣ кождо 15-го и послѣдняго дня кождо мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Облагашеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одиою строчка печатно, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вольній бѣт. порта. Предлугу и инсераты принимають: J Львовъ Администрація „Дѣла“, J Вѣднѣ Хаазенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singortgasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хаазенштейн & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Редиса Редакція „Кіевскія Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерябосовская ул., д. Ралла 9.

Предлагати на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣльнй рѣкъ . . 12 ар. на цѣльнй рѣкъ . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . 6 ар. на пѣвъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣльнй рѣкъ . . 16 ар. на цѣльнй рѣкъ . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . 8 ар. на пѣвъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣльнй рѣкъ . . 5 ар. на цѣльнй рѣкъ . . 5 рубл.
 на пѣвъ року . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . 2-50 р.
 Для Вострава, окрѣмъ Россіи:
 на цѣльнй рѣкъ . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . 7-50 ар.
 на чверть року . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
 на цѣльнй рѣкъ . . 19 ар. на цѣльнй рѣкъ . . 6 ар.
 Поодиноко часо коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залеглостями.

Процессъ селянъ зъ Дрогобыцкаго

о богохульство и соціалистичній агитаціи певно заслуге на то, щобы мы приглянулись ему ближе, тымъ больше, що завистий и ворожий духовому ровесни руского народу люде старикоты сей сумный, але будь-що-будь одиничный, фактъ вывѣскати для своихъ цѣлей, вказуючи заодно, мовѣ-бы то просвѣта народу, що въ нынѣшнѣмъ десятку лѣтъ поплыла такимъ широкимъ русломъ мѣжъ народъ рускій, доводила до такихъ результатѣвъ, якій выказавъ процесъ пяти селянъ въ Дрогобыцкомъ, въ селѣ Волѣ Якубовой и Добровлянѣ.

Въ томъ именно дусѣ проговоривъ львовскій дописователь до краковскаго свуитско-станчичковскаго „Слав-у“, а за нимъ любовный нашъ „Нов. Пролома“. Оба тѣ органы скористали въ сей нагодѣ, щобы кинутися на читальнѣ рускій, несправедливо и злобно идентификуючи обжалованныхъ селянъ съ читальными, якѣ бѣт. довшого часу потнууть въ Воли Якубовой и въ Добровлянѣ. „Слав“ мотивуе тымъ фактомъ потребу спиноувати въ загалѣ вѣрствѣ рускыхъ читальнѣ, а „Нов. Пролома“ вновь потребу, щобы на читальнѣ въ краю впылава тѣлько фракція русофильска, т. е. щобы забавила цѣлу просвѣту народу, звела то велике дѣло патриотичной интеллигенціи руской, свѣткою и духовной, до абсурду, якъ зводила и зводитъ ad nihil кожду хочѣ-бы и якъ спасенну для ровою руской народности справу.

Розумѣся, що интеллигенція руска и самѣ освѣщенный простодушнй рускій рѣшучо запротестують якъ противъ вольныхъ инсинуацій „Слав-у“ такъ и противъ аухвалыхъ претензіи „Нов. Пролома“. Есть то неоспоримый фактъ, що загалѣ читальнѣ рускыхъ спочивае на основѣ религіино-моральной и законной. Про се дбае вся руска интеллигенція и самѣ нашѣ религіино-моральный и шануючій законы селяннѣ и мѣщаннѣ.

Депутація „Народной Рады“, коли була недавно съ жалобою въ справѣ читальнѣ у

наместника п. Валеского, почула въ усть его самого признанье, що нашѣ читальнѣ не гровать анѣ интересамъ державы и краю, анѣ порядкамъ еусобнымъ, и що наместничтво не мае интенціи ставити перешкоды рововни читальнѣ. Що повиннастѣмъ польскимъ иде о ницень читальнѣ, — мы то дуже добре розумѣемо; на ихѣ мѣсци мають станути „kółka polnicze“ або и нѣчо, щобы рускій селянинъ або бують баламучены, або остававъ въ тьмѣ кромѣшной, съ чимъ декому було-бы такъ само выгѣдно, якъ за „добрыхъ давныхъ часѣвъ“... Але дарма праця, панове! Анѣ патриотична интеллигенція руска, анѣ самѣ селяннѣ та мѣщаннѣ нашѣ не дадутъ збаламутити и стеригнувати!

„Нов. Пролома“, подаючи руку „Слав-ови“ въ напасти на читальнѣ, — звѣтно, екстремы стрѣчаютъ! — побачивъ въ ненавистныхъ своимъ протекторамъ народовцяхъ — „затѣйщиковъ“ добровлянско-волянскій процесу, бо читальнѣ тыхъ селѣ не предлачували „Нов. Пролома“ и „Наука“ а предлачували „Дѣло“ и „Батьківщину“. А „Нов. Пролома“ и „Наука“ (скаванши мимоходомъ, нынѣ курендами заборонена вѣдми трема рускими ординарїями) — то, посѣла выводитъ редакція „Нов. Пролома“, есть единою рѣцетою на вѣв аномальный обвиня въ напѣмъ народѣ. Они можуть замастити вѣв раны, можуть знести вѣв хочѣ-бы и якъ глубока причины недоволена въ народѣ, бѣт. вѣвкѣвъ привлущенѣмъ и експлоатованѣмъ. Тѣлько-жь, на нещастѣ, „Нового Пролома“ читальнѣ не хотять предлачувати а се чей-же муситъ болѣти редактора, тымъ больше, коли видѣтъ, що они предлачууть и читають „Дѣло“! А що хто предлачуе „Дѣло“, бѣт. того чути вже атеизмъ и соціализмъ, — се для редакціи „Нов. Пролома“ рѣчь такъ ясна и певна, якъ ясно и певно то, що предплату на „Дѣло“ львовскій листовосы несуть на улицю Галицку, а не на Бляхарку... Якъ назвати газету, котра такъ пристрастно изъ такой моральной низины глядитъ на звѣщича жита? Де та „спектральная анализа критики“ якъ то „Пролома“ зволить дуже быстроумно, а на вдивовижу вѣвхъ астрономѣвъ, назвати своея тонке пониманье фактѣвъ? — де въ за-

лѣ честь журналиста, котрый повиненъ, обговорюючи якійсь важный провъвъ еусобности, заглублятися въ тайники жита, слѣдити совѣтно за правдыми причинами провъву, а не кидати пустыми инсинуаціями? Нема нѣчо сумнѣйшого и больше мерзкаго, якъ робота такихъ людей, що не борются въ имѣ высокыхъ, святыхъ идеалѣвъ, и у котрыхъ нѣчо не пошануеся, нѣ наука, нѣ правда, нѣ чиста праця людей ѣднанныхъ душею рѣдному народови. Они умысно ватемняють вѣв поняти, не дають розвинутися здоровѣи критицѣ, — и здавалася-бы, що треба усомнитися о хосенности цѣлои нашей довголѣтней борбы за права народнѣ, коль-бѣ не вызначувалися свѣтло и спасенно-результаты той борбы: ровширенье и скрѣпленье идеѣ народной, котра, яко жива, не дасться придумати нѣякими интригами и клеветами, не дасться цапѣтькати софизмами московскихъ „объединителѣвъ“... Що разѣ больше отворяются очи нашей, довго баламученой и терроризованой интеллигенціи — а и простодушнѣи приходючи до просвѣты, щоразѣ больше ровѣнае, хто ему щирый прїатель. И интеллигентный Руссанъ патриотъ и освѣщенный простодушнй нашѣ добре бачутъ, що негацию всего, що народне-руске, „Проломы“ не подвигнутъ Руси, а противно, могли-бѣ завести ея въ невылазане багно. И главувши нынѣ на тую нечувано запеклу агитацію „Пролома“ противъ единой руской гимназіи у Львовѣ, противъ патриотѣвъ-народовцѣвъ, противъ часописей народно-русскихъ, — кождый честный Русинъ мимохѣтъ въ наболѣлого сердца шле тѣмъ проклѣтъ тымъ, що поддержують у насѣ такой ровсадникъ деморализаціи. Тому-жь то и не диво, що ровумнй и честнй Русины цѣлого краю, маючи выбѣръ мѣжъ прасою патриотичною народною и совѣтною, а запроданю чуждымъ спекулянтамъ политичнымъ и несовѣстною, выбираютъ прасу першого рода...

Мы изъ свои стороны старалися якъ найосновнѣйше повнформуватися о сумнѣи справѣ добровлянско-волянскѣи. Въ томъ дѣлѣ маемо дописъ бѣт. дуже поважаной духовной особы въ тыхъ старѣи, а до того лежать передъ нами ще и статья польско-руской „Газеты Надднѣстрианской“, котрой ре-

дакторъ знае докладно цѣлу справу и выступавъ яко свѣдокъ въ процесѣ. Широко ровбирати се дѣло не можна, бо разѣ ровправа була тайна, отже навѣтъ самыхъ фактѣвъ наводити не можемо, а по друге, справа мае въ собѣ стѣлько драстичного матеріалу, що бѣтъ и не надаеся на предметъ оговору въ нашѣи часописѣ, котрой редакція все держалася васады: о скѣлько лише можна, вильвати на утверждение вгоды и гармоніи мѣжъ вѣдми верствами нашей еусобности, бо въ тѣмъ заповука нашей силы.

Попередъ всего сконстатуемо фактъ (котрый певно засмутитъ пп. редакторѣвъ „Слав-у“ и „Нов. Пролома“), що въ читальнѣхъ судѣи слѣдчѣи п. Хилиньскій изъ Самбора не знайшовъ нѣякихъ книжокъ анѣ брошуръ противъ-законныхъ. А коли щосъ такого знайшовъ (що именно, намъ не звѣтно), то у поодинокихъ лицѣ, пѣнѣйше увязненыхъ и судженыхъ, а що вѣвѣмъ певно, то у одного, Мельника въ Волѣ Якубовой, бо его за читанье прилюдне забороненой книжки трибуналъ засудивъ на 30 ар. кары, выгладно 6 днѣвъ арешту.

Дальше сконстатуемо другій фактъ, що бѣт. вакиду агитаціи соціалистичной трибуналъ увѣльнявъ обжалованныхъ, бо присяжнѣи дотычнѣе пытанье заперечили. Натомѣтъ трибуналъ засудивъ 3 обжалованныхъ, вѣвхъ 3 въ Добровлянѣ, о богохульство, бо присяжнѣи пытанье дотыкающе сего предмету подтвердили. Зъ того выхѣдѣтъ, що брошурѣ соціалистичнѣи, котрѣ чѣвѣе влѣщастна рука подавала на певно до Волѣ Якубовой, а може и до Добровлянѣ, не выкакали въ такой мѣрѣ небезпечного впылу для порядку еусобного, якъ богохульство. И не диво. До ровзумнѣи всякого пытаня соціального, трактованого науково, потреба большой интеллигенціи, анѣжь мають селяне.

Зѣ вѣвхъ фактѣвъ, якѣ маемо передъ очима, выхѣдѣтъ, що изъ двѣхъ лихъ, одно — соціализмъ, було до села импортоване, а друге — богохульство, вытворилось у внутрѣ самого села, очевидно при якыхъ спрїяющихъ тому обставинахъ, на скѣлько не уваглядитися и чужого впылу на нашѣ села въ околицихъ Дрогобыча и Борыслава, мѣсць скавати-бѣ фабричныхъ, повныхъ уже найрѣпродуктивнѣйшого элементу.

Зъ нашей хаты.

(Далше.)

Гѣрники нашѣ — вельми способнй люде. Дуже богато мѣжъ ними есть такихъ, що одиою простою оокрою потрафлять зрѣвти дуже краснѣ рѣчи. Я самѣ маю у себе колька парѣ гарныхъ рамкозъ до образувъ, котрѣ зрѣвнѣт простымъ цыганкомъ невеличкѣи халочника гѣрника. Мѣжъ гѣрникѣмъ народомъ находятя дуже добры теслы, ковалѣ, столарѣ, стельмахи и ткачѣ, самоумѣ. Однакожь таланты тѣи за-для недостатчи ровоуду та доброй директивы марнѣють та запропащуются. Въ декотрыхъ сторонахъ школы промысловѣи або школы народнѣ, въ котрыхъ удѣлювалы бы початковѣи деякого ремесла, могли-бы вельми привѣжатию вашему народови. Однакожь, на нещастѣ, мало хто въ видѣйшихъ людѣи звернутъ увагу овою на той предметъ.

Хаты мешканцѣвъ гѣръ, почавши бѣт. Стрыла аж до Сачка, носять на собѣ той тѣмъ малорускѣи, властивыи хатамъ большого числа нашихъ селянъ. Тѣлько въ поодинокихъ оторонахъ ровѣнѣютъ они бѣт. другыхъ деклыми малыми дрѣвнѣцями. Декуды по горахъ въ Дрогобыцкомъ, Самборкомъ, Турчанькомъ та Львѣлькомъ можна помѣбати нужденнй мешкалкѣи людѣи, курнѣ, чорнѣи якъ вѣчь, маленький та такѣи убогѣи, що на першѣи поглядѣ навѣтъ не знати, що то, чи то хаты, чи буды. А все таки овою опрѣтноостею и харюстекѣи стоятъ они далеко выше бѣт. хаты мазурскихъ. Коло Загѣра, Сянока та Яска можна помѣбати по селахъ хаты в властиво будннѣи довгѣи, шротерѣи; подѣ одиою стрѣхою по наибольшѣи

части бувае отодола (боко), комора, хата протѣора, курна, та стайна. Давне и то. На долахъ всюды, де я бують мѣжъ нашимъ народомъ, подыбавъ я велику охоту до окремѣшого жата. Ожениаю омыт и заразѣ ставитъ собѣ хату таѣи ѣдѣлася бѣт. родины. Въ Сяндѣкомъ же зауважавъ я, що дуже часто въ одиѣи хатѣ мешкала деколы и три родины; роблятъ они въ олоку; найстаршѣи братъ або отецъ бувае головою, а найстарша вѣкомъ женщина газдынею; кожда родина мае свое широкѣе въ дощѣи збитѣ лѣжко, повне соломы, закрытой якою чорною плахтою. Така родина, що робить въ олоку, маея по наибольшѣи частѣи добре, тѣлько нѣколи не обѣдѣея безъ оварѣи. Бѣт. Короваа вже можна подыбати хаты, подѣленѣи на двѣ стороны: комнату (издебка, свѣтляца) частѣйше удержану, и кухню, а чимъ дальше мѣжъ Лемковѣи, тымъ больша зустрѣнеся опрѣтнѣость.

Потребы гѣрника вельми малы: чуга (чугаина) зъ домашного оука-гуннѣи, за котру въ мѣотѣи треба дати наибольшѣе 8 до 9 ар., кожушокъ за лѣнхъ 5 ар. та крищѣи (ходакѣи) — отъ и цѣла одѣжѣ! Вѣи майже мешканцѣи гѣръ показууть на доли начѣ бѣи на лѣи благооловеннй край и взыдхаютъ до него. По маленькыхъ мѣточкахъ что тыжня ѣдбуваютъ волнѣи армарки. Нашѣи селяне порывають дуже часто до торговлѣи рога-тою худобою, декотрѣи вынасають волю, але въ теперѣшныхъ часахъ я дуже мало зустрѣнувъ заможныхъ господарѣвъ, — вѣи они лѣден дыхаютъ, а дуже подѣнѣи ихѣ гѣрника.

Дрѣвнѣи такѣи дѣдѣчѣи у горахъ — се коро-лини; декотрѣи такѣи добре умѣють гримати того

бѣдного гѣрника въ рукахъ, що декуды за то дурнѣе лѣсты зъ деревъ у лѣи, котрого гѣрника уживають на постѣль подѣ добытокъ (худобу), оброблять даремнѣсенно поле. Однакожь помимо того лѣдацѣють и дворы. Паровѣи тартаки, котрѣ позакладаю по горахъ у не достуныхъ ярахъ та дѣбрахъ не приносятъ великой корыоты за дѣи утяжлявиоу кумунакаціи та лѣвхѣи гѣрскихъ долѣрѣвъ, поле не пощлачуе, иншого-же жерела доходѣвъ нема, — дѣлтого дворы залазять въ довгѣи и стрѣмголовѣи летѣтъ у пропасть. На ихѣ мѣсць отъ кождымъ днѣмъ втѣкаеся до краю чужѣи элементъ, приходять Прусаки, Голландры та Нѣмцѣи зъ-та границѣи зѣ овыми людьми та розпочинають спекуляцію.

Що-до нашихъ гѣрскихъ овѣщениковѣи мѣгѣи бы я може де-що и ширше сказати, але зѣбавляю то кому ничому. Вѣлана ихѣ часть суть людьми дуже честными, ѣднанными тѣломъ и душею нашѣи церкѣи и народови. Друга часть, оосо бливно молодыхъ овѣщениковѣи от родиныи, боресе по гѣрскихъ мизерѣвкахъ та голодѣвкахъ отъ наибольшоу нуждою, отъ недостаткомъ та горемъ такъ, що не мають часу навѣтъ помудати про потребы народнѣи та парохїалнѣи; бувае и тагъ, що для одной бѣдной запомоги учиняотъ то, чою потому жадуеся черезъ цѣле житѣе. Третья часть „горнѣи мудротѣе“, въ далекыхъ горахъ бавитѣи высокою полѣтнкою, котрой мы грѣшнѣи и поняти не можемо, братаеся отъ шляхтою, ѣдзначаеся „шкѣкомъ“, елеганціею, модою та аристократичнымъ тономъ. Тыхъ однакожь у насѣ не много. Въ конци послѣднѣи такѣи мѣчно занятѣи „оустою земокою“, що не мають часу думать про

народѣи и церковѣи; для тои „сусты земокою“ ѣд-рѣкаются всего, деколы забувають и про найважнѣйшѣи обовязки.

Въ загалѣ нашѣи народѣи въ горахъ вельми опущеннй, однакожь тѣломъ и душею привязуеся бѣтъ до свои родины та до того куонника землѣи, на котромѣи стоить его хата. Бойко або Лемко не ѣде на заробокъ такъ якъ Мазурѣи, щобы для себе заробити на куонникъ бѣлого хлѣба; бѣтъ голдуе не разѣ подѣчаеъ тажкоу працѣи, жалуе собѣ на лѣвшѣи харчѣи, складае крейцарѣи до крейцарѣи, щобѣи тѣлько не вернути до рѣднои хаты отъ порожныхъ руками. По горахъ для нашего народу на поли просвѣты та для поднесена его матерѣального быту дуже маленько зроблено. Читальнѣи та просвѣтнѣи товариства рѣдко де можна подыбати, а зъ того по наибольшѣи части хѣону-ють жиды. Непоовѣченнй гѣрникъ звѣжуеся на все! — а коли тутъ агадуу про его чорну оторону, то тѣлько на доказѣи, якъ зъ него умѣють корыотата люде проворнѣи та пѣдотупнѣи. На угорскоѣи границѣи дуже часто въ осенѣи та въ змѣи перекрадаются нашѣи гѣрники ночею до Угорѣи. Лѣсами заганаються они ажъ на далеке полудне, тамъ у селянъ угорскихъ, котрѣи оадѣтъ тютюнкѣи, куцуютъ за жидѣвскѣи грошѣи бакунѣи и переносѣтъ его на сей бѣкъ. Въ корнѣи у жидѣи бѣтъ давна ждуть отъ юрбоу Мазурѣи бѣт. Сандомира та Кракова на ватагу перемытнѣи бѣтъ и ихѣ за подѣвнѣи цѣну куцуютъ перемыченнй бакунѣи та ночею лѣсами таскають его дальше. Вѣи гѣрники дѣлѣтѣи зыкомѣи на-пѣвъ изъ жидѣи, — и такъ Мошко не разѣ за одну нѣчь, нѣ зъ сего нѣ зъ того, возьме собѣи во 150 ар. Коли перемытнѣи

Правильна ліквідація могла-бы бодай тін користи, що вжити „Заведенія“, отже нашій інституції и мораториоты одержали-бы бодай 70% из своих капиталов, осланкой довги можна-бы конвертувати в другиях финансовых институціях, а члены „Заведенія“ не потеряли-бы за своєю поруку на своїх майні. Намь остаточно и то звітно, що гада о ліквідації не ест чужою и одному членови теперішню дирекції... Жалувати за „Заведенієм“ може лише великій сентиментальності и той, що не познакомлений ст его исторію.

Наші школы народній у Львові.

Въ справі руской школы вправъ и слѣдства противъ управителя ея, п. Т. Будзыновского, одержуемо зъ Відня слѣдующе запытанье:

„На ургенозъ „Народной Рады“ наказало министерство просвѣты перевести въ оправѣ п. Т. Будзыновского слѣдство „mit aller Strenge“ и здати собі справу „binnen 8 Tagen“. Тымчасомъ министерству ще й до си справы не предложено, хочь слѣдство окінчалося ще 22 мал, а Рада школьна ще передъ 1/2 мѣсяцемъ одержала розпорядженье отъ министерства! Що се значитъ?“

На се запытанье, мы можемо хіба то отповѣсти: Люде досвідий завѣряють насъ, що справа проведѣлася до ваканцій, а тымъ чиномъ п. Будз—ій мѣгъ бы выйти „z honorem.“ Такъ само проведѣла Рада школьна и ст першій слѣдствомъ, бо слѣдство переведено же в летопадѣ 1881 р., а справозданье зъ того слѣдства предложено министерству ажъ в серпни подчасъ ваканцій 1882 р.! Теперь п. Будз—ій господаруе и дальше по своему: то „хорус“ и не приходитъ до школы, то приходитъ до школы и поусь ладъ, а науки в своихъ классахъ доси не удѣляе. Зачуваемо, що вь наслѣдокъ инвитації инспекторкою прійшла навѣть „wytkniecie“ для п. Будз—ого за то, що на рѣкъ шк. 1885/86 принавъ на себе лишь 7 годинъ науки тыжднево (а редакция знае, що навѣть и тыхъ 7 не державъ); що нетактовно обходитъ ст дѣтьми и учителями; що уживае „obelżywych wyrazów“ вь классахъ до дѣтей, и т. д. Чи довго ще має тревати такій станъ у взрѣцѣй руской школі, не знаемо. Мабуть „Народна Рада“ буде муѣла отнестися зновъ до министерства!

Теперь звернемося до другой руской школы народной у Львові.

Два роки минае отъ заснованія рускихъ паралельныхъ класъ при школі им. Пирамовича. Управу ои школы отдано тогда директорова школы им. Пирамовича, и не дасться заперечати, що п. Шпетманской освѣтотни и щиро заняво ея долею. Рѣвно и президентъ мѣста, п. В. Домбровский, давъ явній доказы, що ляхе матеріальне положенье руской молодежи ои школы лежить ему на серци. Зъ разу учия вь той школі учителя Руовни. Коли однакожь торкъ одинъ зъ нихъ, бл. п. Нестеръ, занедаужъ тяжко, то на его мѣсто окружна Рада школьна болшоотью одного голосу (п. президента) призначила на его мѣсто практиканта п. Квятковского, Поляка. П. Квятковский мавъ вправдѣ добру квалификацію учительску, именни патентъ на учителя школы выдѣловой, але рѣчи заедно такъ якось складалися, що льявска окружна Рада школьна черезъ колына лѣтъ эдержувалась, эдаеся, зъ важныхъ причинъ ст именованьемъ п. Квятковского молодшій учительскъ при польскихъ нар. школахъ у Львові. Мимо того именовано его учителемъ при руской школі. Тогда то высказали мы заравъ пересвідченье, що именованье се естъ несправдливое. Нынѣ бачимо, що оно такъ дѣлотно естъ.

П. Квятковский обѣявляе сего року науку вь I-шій класѣ, але замѣтъ трудитъ надъ веденьемъ молодежи, бнъ уважавъ свою посаду хіба якоюсъ снєкурою. Мажучи вынѣ занятя, вырчуваво практикантомъ, котрый такъ же находивъ завѣдмъ на отьлоку часу, чтобы вступити п. Квятковского. Директоръ п. Шпетманской мавъ, якъ кажуць, досить несприятельности изъ стороны п. Квятковского, але не бувъ вь силѣ эа радикально усунути, хочь окружна Рада школьна выразила п. Квятковскому нагану. Дѣти I. клася нынѣ такъ лихо подготволены, що коли перейдуць на слѣдующій рѣкъ до II-го клася, завдадутъ учителямъ дуже богато муки. На великій способъ отвѣчалность за все то спадае вь великой мѣрѣ и на п. инспектора окружного, дятого вь именни покривденныхъ дѣтей и ихъ родителей отвѣчалность вь той справѣ до компетенції сѣоръ, вь надѣи, що они розсмотрятъ справу на мѣсти ще передъ окнечемъ курсу, чтобы ст новымъ школьнымъ рокомъ руска школа

могла тѣшити ст самими добрыми и совѣстными педагогами.

Нынѣшнее число „Дѣла“ сносѣискувала ч. к. прокураторія державна за статью „Е. Ексц. п. Шенкъ а рускій языкъ“. Сейчасъ выговоряемо другій накладъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихъ ст нынѣшнихъ вь школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радѣ школьныхъ, Воч. свѣщенниковъ, катехитовъ, учителей вь родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призовлені Кр. Радою Школы, на преміи для учениковъ, красно исправлені, можна набути вь канцелярії товариства при ул. Скарбковской ч. 2 по слѣдующей цѣнѣ:

Ластѣвка	20	кр.
Добре роби, добре буде	17	"
Розказы про оны природы	20	"
Оповіданія о житю св. Бораса и Глѣба	20	"
Повѣстки для дѣтей	25	"
Сестра	15	"
Байки	22	"
У пронасть дорога хованка	28	"
Зора	22	"
Исторія Руон Ч. II	23	"
Исторія Руон Ч. III	28	"
Звѣрята шкоды и пожиточны	42	"
Паша, душа вь господарствѣ	35	"
О користномъ ужитю неужитковъ	22	"
Де що про здровье	20	"
Житье св. Кирила и Методія	22	"
Лень и коноплѣ	24	"
Рогата худоба	45	"
Про живоплоты и лѣсы	20	"
Кривопрояга	22	"
Вепіяннѣ Франклинь	16	"
Молитвенникъ народный (вь звичайной оправѣ)	20	"
вь лучшей оправѣ:		
а) хребеть полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25	кр.
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченый и золоченый хрестъ зъ переду	35	кр.
„Звѣя, безплатна учителька“ вь хоршомъ переплетѣ	35	"
а вь звичайномъ	20	"
Кобзарь Т. Шевченка оправленый вь полотно и ст вызолоченымъ заголовкомъ	40	"

Всякія замовленія выповниють ся скоро и точно.

Катастрофа на замку вь Бергѣ.

Вь чудесной окрестности надъ озеромъ Штарнбергомъ, званымъ такъ же Вирмъ (Wirm) отъ рѣчки того-жъ имени, що его переплывае, не дальше якъ на 30 километровъ отъ отолцій Баваріи, тамъ де озеро зачинае наибольше звуужатно а его досить низкій береги подѣймають отромко и высоко вь гору, стоить на пригѣрку высушеномъ вь озеро отароданный замокъ Бергъ, мѣсто, де оногоды такъ трагично закончиль жатье король баварской Людвикъ П. Усуваючи отъ хлопотъ державныхъ и утѣкаючи передъ облеотною и докучливою товпою дворяковъ, дуже любивъ бнъ переэджувати на обмъ замку, любивъ вдивляватися вь темно зеленій воды озера, а думки его, мовъ тѣ хвилѣ на озерѣ, уносила его десь далеко вь рай тихій, незаный, котрого бнъ надармо шукать на обмъ свѣтѣ и на дармо всякими штуками людскими хотѣвъ собі его створити. Се отже мѣсто, колыся свѣдѣне прнотавнице для короля, мало отгатио для него визначеню отрашною, бо ему сказано, що бнъ не только не естъ вже тымъ могучимъ володѣтелемъ, передъ котрымъ недавно ще все клонялось, але не естъ навѣть паномъ власной особы. Дивній згадка выжтоя отъ замку вь Бергѣ. Тутъ згинала перша любовница выборного князя (курфиршта) Фердинанда баварского вь 1679 р. и незадолго потѣмъ и друга, Туркия Фатима, котру бнъ добувъ собі на войнѣ ст Турками. Було се якъ разъ вь 1697 р. заравъ по смерти Фердинанда. Вь темной ночи середъ отрашно бурѣ явилася на замку вь Бергѣ якъсь люде ст закутанымъ льяцемъ, выважили дѣрвѣ, добулися до комнаты, де спала Фатима, вытѣгнули ея зъ постелѣ и вывели на ободьяне, де отогла замакована вдовница по Фердинандѣ. Она лишь коротко ея переслухала и дала оттакъ знать одному поспѣшкови. — Якъ кажуць — катви ст Норимбергѣи. Сей хвочивъ нелюдскими руками свою жертву и вь колыка хвилѣ зложивъ прекраону головку передъ ноги немилосердно мотательки. Вь 1745 р. хотѣвъ тутъ отобрати собі житье выборный князь Альбрехтъ, котрый выстунавъ тогда яко протѣвникъ цѣсаревой Маріи Тересіи, и незадолго оттакъ вь наслѣдокъ завданой собі раны померъ. Тепершній видъ замку надавъ король Максимилианъ П., котрый заложивъ при замку пыншій паркъ и казавъ повести дорогу ажъ до прнотана на озерѣ, куды, эдаеся, передъ катастрофою муѣвъ сходити такъ же и король Людвикъ ст докторомъ Гудденомъ.

О самоѣ катастрофѣ доноситъ „Münchener Allg. Ztg.“ такъ: Королева Людвикови все эдавалося, що его хтось переслѣдуе. Доказомъ сего естъ, що король перебувавъ все на самотѣ и часами, хочь лишь дуже незначо, нагадувавъ о томъ вь розговѣрѣ ст д-ромъ Гудденомъ и Миллеромъ. Коли же бувъ на замку вь Гогеншвангау, любивъ жандармовъ, бо казавъ, що они стере-

жуть его отъ нааств; вь Бергѣ однакожь не мѣгъ ихъ энести, бо думавъ що они его пынужуть, чтобы не втѣкъ. Зъ ои причини одержали жандармы приказъ не показувати королеви; они мали патрулювати вой дороги вь замку, але окоро лишь появився король, они муѣбли ховатоя. Такъ такъ же было и вь недѣлю вь вечерѣ, коли король проходжуваея ст Гудденомъ по парку. Якъ дово король шовъ ст Гудденомъ по дорожю, жандармы не показували, и выйшли имѣрино ажъ по катастрофѣ. Дивно лише, що они не чули ніякого голосу, а се дасться хіба тымъ поопити, що катастрофа муѣбла отбутноя невзычайно окоро. Король вышовъ зъ замку около 6 1/2 години, а годинникъ короля, котрый отанувъ подъ напоромъ воды, выказувъ 7 минутъ передъ секою; катастрофа муѣбла отже дуже скоро отбутноя. Припускають загално, що король муѣвъ окоро розибантъ свое положенье, коли побачивъ якъ приготваня пороблено вь замку на его побытъ (вь замку уоушено именни все, що могло-бы для житя короля отатноя небезпечнымъ, навѣть позатуплювано ножи и позакруглювано ихъ кѣнды а вь дѣрвахъ пороблено невзначий дѣрочки, черезъ котры можна-бы за королемъ наглядати), постановивъ отже рѣшучій крокъ и выбравъ до того якъ разъ мѣсто, де отбулася катастрофа ще эъ рана, коли туды проходжувавъ ст Гудденомъ. Зъ слѣдѣвъ на берегу вь намудѣ, вь озерѣ представляея рѣчь болшоменше такъ: слѣды короля, котрый звичайно ходивъ великими кроками, видко вь озерѣ отъ того мѣста де на берегу лежали обѣ парасолѣ, слѣды же Гуддена видко эъ вышого мѣста отъ берега и они сходять ст слѣдами короля ажъ на томъ мѣсто, де очевидно муѣбла отбутноя борба. Припускають отже, що король прійшовши надъ озеро муѣвъ отбѣти на лавочкѣ за корчами а Гудденъ эа-для якося невзѣтотной причины муѣвъ лѣштын короля и отбѣти трохи дальше за корчѣ. Наравъ муѣвъ король встати и влѣзти вь воду а Гудденъ побачивши то кинуво эа королемъ. На мѣсто отже, де сходять слѣды вь намудѣ, хотѣвъ Гудденъ очевидно задержати короля и муѣвъ его охопити эъ заду эа оурдутъ и то эдаеся эа ковырѣ такъ оально, що король шарпнувшо оторвавъ ему ажъ до половини нѣготы на середнѣи пальци правой руки. То однакожь не помогло и король оканувъ зъ себе одѣжь лѣшаючи ея вь рукахъ лѣкаря. Все то муѣбло отступити дуже скоро, бо на водѣ найдено оба оурдути одинъ вь другомъ, окиненій очевидно разомъ. Гудденъ мимо того однакожь не пукавъ ще короля, ажъ той завачъ боронитоя; вдаривъ эдаеся Гуддена вь лице, подеръ ему нѣосъ, а потому може такъ и охочиль его и державъ такъ дового подъ водою, доки бнъ ажъ не удушвоя. Теперь ажъ пустваво король дальше вь озеро и эдаеся, положився тутъ вь воду и такъ закончиль житье. Все то приуочаютъ для того, бо на мѣсто де отбулася борба и де найдено оба тѣла, вода не естъ зовсімъ глубока, а король бувъ до того ще дуже добрымъ плывкомъ. Тѣло Гуддена найшовъ д-ръ Мильеръ, другій лѣкаръ короля, недалеко отъ берега, де вода наибольше на 4 отпшы глубока. Гудденъ на повъ отоявъ на повъ лежавъ вь водѣ льяцемъ вь воду, а лишь хребеть вытывавъ трохи зъ воды. Вь подобной позитціи найдено такъ же и тѣло король трохи дальше отъ Гуддена, де вода була вже трохи глубша, але все ще не такъ глубока, чтобы король не мѣгъ вь вѣи свѣдѣно отояти и отдыхати. Около 8 години вечеромъ, коли на замку задрѣмчело, що король не надходитъ, кинулася служба за кородемъ шукати и найшла оба тѣла доперва коло 11 год. вь озерѣ, якихъ 50 кроковъ отъ берега. Оба тѣла принесено на замокъ, положено до постелѣ, а д-ръ Мильеръ черезъ 45 минутъ пробывавъ штучно тѣла оживити; всякій отараня однакожь показались безъуспѣшными, бо смерть була вже давно наступила. Такій отже болшо менше мѣгъ бутъ ходъ цѣлоя катастрофы.

Тѣло короля перевезено дня 14 с. м. вь ночь до Монахиюмъ и зложено тутъ вь королевской палатѣ. Секція тѣла выказала зовсімъ нормальный розвоѣ мышкулатуры, легкихъ, сердца и другыхъ внутренностей. Лишь голова мала бутъ пропорционально до тѣла эа мала и сердце товще обросло. Теарда болонка мозкова выказала вь колыкохъ мѣстахъ пережину вь кѣотъ и нерооты выстанѣ до середнѣи черепа а лѣкарѣ поопытють се хроничнымъ запаленьемъ болонки. На звѣяхъ великого мозку показались вь колыкохъ мѣстахъ початки вымощаня, особливо вь той части, що входять вь чело и лежать по середнѣи цѣлого мозку. Цѣла масса мозку була досить магка и мала мало крови. Мозкъ малый бувъ зовсімъ нормально розвиненый. Тѣло короля, убраве вь ношу рицарѣвъ Губерта — прнотача чорна одѣжь эъ акашиту ст жаботами — зложено вь дѣрской капицы. Права рука мерца лежать на грудахъ и держитъ букетъ эъ лоями — даръ цѣсаревой австрійской а лѣва прнотачена вдовжъ тѣла. На улицѣхъ передъ палатою отоятъ цѣлыми днями величезна масса народа и домагаея доущеня до капицы. Натовѣ такъ зблѣвшо вь послѣднихъ дняхъ, що треба було ажъ позамкати вой ворота палаты и для безпеченности ужити войско. Простый народъ не хоче нѣякъ повѣрити, чтобы король колы небудъ олабувавъ на умѣ и видѣтъ вь обмъ лишь якусъ эагадочну тайну и для того навѣть погрозама домагаея доущеня до капицы, чтобы бодай ще разъ побачити своего улюбленого короля. Похоронъ короля отбуваея нынѣ, а на похоронъ мали прійхати такъ же архаки. Рудольфъ и нѣмецкій наслѣдникъ престола.

Похоронъ Гуддена отбувоя дня 16 с. м. при величезной массѣ народа, на похоронѣ були

такъ же представителѣ короля Оттона и регента Дюнтгольда, вой министры и т. д. Тѣло Гуддена не оконцовано, якъ то черствно было постановлено, отже и не знати чи буы у него на шнѣ слѣды отъ душевя, чи нѣ. Гудденъ бувъ профессоромъ монахиюского университета и директоромъ эакладу божевольныхъ вь горншай Ваваріи. Онъ окнчавъ якъ разъ дня 7 с. м. 62 рѣтъ жатя. О нѣмъ кажуць, що бувъ теоретикомъ, але не практичнымъ похитромъ, эагато довѣривъ оповѣри и лѣкакости короля и отавою для того жертвою своєю службы. Ще на колыка днѣвъ передъ тымъ перестерѣвавъ его зать д-ръ Грашѣй: „Дивно, чтобы тебе король не намативъ миломъ“, а Гудденъ на то отповѣвъ: „Але не дамъ голты!“

О цѣлоѣ оумной пригодѣ короля холеть такій цѣкавій вѣсти, що годѣ ихъ не подати, хочь ихъ офанциально заперечуютъ. Вертаючи ще разъ до комисіи лѣкарокы, котра явилася була на замку вь Гогеншвангау, муємо занотувати немалозначущій слова покойного короля, оказаній до комисіи: „Що менѣ отбираютъ правительство, то ще знеоу; але же мене оглосила божевольнымъ, того я не пережю“. Король бувъ того дня дуже роздразненый и вь ночи хотѣвъ выйти на вежу замкову. Приклякавъ ологу и казавъ собі подати ключъ отъ вежи. Слуга змѣркувавъ, на що занотитоя, и выдумавъ, що ключъ десь закинувъ, побшовъ отже нѣбы за ключомъ и давъ знати д-рови Гудденови. Гудденъ ст жандармами эотупитъ дорогу королеви и не пуствавъ его на вежу. По хвилѣ король самъ отступивъ, а звернувшо до Гуддена оказавъ: „Эъ отки вы до того приходите оглошувати мене божевольнымъ? Такъ вы мене нынѣ першій разъ видите и ще мене не огладали?“ Гудденъ отповѣвъ на то, що король потребуе лѣкарской помочи и що на приказъ регента бнъ мае ему подати тую помѣць. Тогда сытывъ король: „Якъ дово, думаете, оттревае, закимъ я вылѣчюся?“ На то Гудденъ отповѣвъ: „То вынѣи завнѣтъ отъ Вашего Величества“. Тогда мавъ король оказати: „Я виджу, що я дуже подразненый“ — и казавъ отбѣсти себе до спалнѣи. Не менше характеротичнымъ естъ такъ же телеграма, котру д-ръ Гудденъ выславъ бувъ до Монахиюмъ на короткій часъ передъ катастрофою, якъ такъ же и лѣкарске свѣдѣцтво о стаѣи здоровья короля. Телеграма ооблыво тымъ характеротична, що вь вѣи згадаю и о оконотованю здоровья брата короля, Оттона, а то казалося-бы догадувати, що може постановлено было и сего наслѣдника, ако неспособного обнати корону, усунути, а эаотупити кимъ вышамъ. — Телеграма датована эъ Бергъ дня 13 с. м. о 6 годинѣ 15 минутъ звучитъ: „Докторы Гагенъ и Губрихъ запрошені на второкъ на 9 годину передъ полуднемъ. Свѣдѣцтво о князю Оттонѣ буде могло имѣрино вѣ второкъ у вечерѣ бутъ вытывалено. Тутъ чудно до теперь ведео. Оглядны особы впрѣчѣмъ лише потвердили писемнену гадку“. Гадку чотырохъ лѣкарѣвъ эъ дня 8 червня о стаѣи здоровья короля оглошело урядово и она звучитъ: „Завялаемо однодушно: 1) С. Вел. находятя вь высокомъ степені божевольности, а именни отрадають они на душевную хоробу, звыстну добре похитрамъ эъ практики подъ назвою Рагаліа (божевольность). 2) Зъ ои хоробы, при ея повлѣбнѣи и постепенной розвою, котра вже и такъ черезъ богато лѣтъ тягнела, суть С. Вел. не до вылѣчѣня и можна лише оспѣдватноя ще болшого ослабленя душевныхъ силъ. 3) Слабѣть оя выключаетъ всякій свѣдѣноый ужитокъ волѣ и треба ея уважати за таку, котра не дозволяе выконувати управу державы, и то не только на одинъ рѣкъ але и на цѣле житье. — Гудденъ, Гагенъ, Грашѣй, Губрихъ.“

Цѣкавій такъ же двѣ зѣботки: одна вь „Wiener Allg. Ztg.“, а друга вь берлинскомъ „Tageblatt“⁴. Перша газета подала розговѣръ своего монахиюского корреспондента отъ д-ромъ Шляйбоъ, бывшымъ прибочнымъ лѣкаремъ короля. На пытанье корреспондента, чи правдою естъ, що бнъ (Шляйбоъ) думавъ внести votum separatum о поглядѣхъ комисіи лѣкарской, отповѣвъ Шляйбоъ: „Якъ-бы и такъ бувъ зробивъ, то-бы мене вже давно буы замкнули. Вѣотъ та повстава эъ того, що я телеграфувавъ до „Münch. Allg. Ztg.“ эъ Бергъ, що неправдою естъ, будто-бы король бувъ слабый на умѣ, але телеграмы ои — не знаю эады якои причины — газета не помѣтала. Мѣя поглядъ опираю на 46 лѣтнѣи досвѣдѣ. Я бувъ лѣкаремъ короля отъ его уржденя. Король радился лишь д-ра Гинтля и мене, а болшо нѣкого. Д-ръ Гинтль естъ тои оамои думки, що и я, и бнъ не уважае короля божевольнымъ. Король бувъ лишь екоцентричнымъ, а то для того, бо облеотнѣ двораки вже эа-молду поддержували его прнотачи и попытали его формально до забавань. Ои его выслукували и оопытували до величезныхъ выдѣтковѣи. О томъ, що я видѣтъ на замку вь Бергѣ, могу лишь то оказати, що коли король не бувъ божевольный, то муѣвъ-бы бувъ теперь эбожевольнѣи. Вой бнкъ эаосмотрено эауванни до замканыя, вытѣкающій причѣди (Erker) позамуровувано або позоставляно шафами, словомъ урждено все такъ, якъ для божевольного. Королеви лпшено только двѣ комнаты, овално и свѣтляцю: отолову урждено для похитра, д-ра Грашѣи. Паркъ обведено высокимъ парканомъ, а ворота, до котрыхъ и ключа не було, замыкаю теперь обережно. — Хто-жъ то все приказавъ робити? — сытывъ корреспондентъ? — Гр. Гольмштайтъ, була отповѣдъ“. — Кореспондентъ оя выказала вь Монахиюмъ велику сензацию, але эаравъ поспѣшнымъ офанциальнымъ опротованя навѣтъ отъ самого Шляйбоа. Все то звячуютъ лише на эаобну газетароку качку.

ФАРБЫ ОЛВІНІЙ

готові до ужитку и скоро за-
сыхають.

Ф а р б ы

до мальованя дахів, терті в
найліпшій покооті.

Найлучшій фарбы

терті в покооті минеральній,
отшвидкують різнимъ цвѣмъ,
надають барву и лискъ по одно-
разовій потягненю, вымываютъ
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевша отъ олійнихъ.

Фарбы до фасадъ

розшукані вь вапні, до кольоро-
вана будинків вь 36 кольорахъ.

**Велкі роды лякерівъ кра-
внихъ и заграничнихъ.**

ПЕНЗЛЪ

вь найлучше реномованыхъ фа-
брікъ.

**Текстуры дахові, смола по-
газова и деревна, маса
смолива, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.**

**Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зѣлзнихъ.**

**Пасы шибрані до машинъ.
Пасы гумові до машинъ.**

**Гурты конопляні до ма-
шинъ.**

Н О В И Н А !

**Льняній напускані пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.**

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

Карты вѣдривъ, цѣнники и
спеціальні оверты, на жадање,
gratis и franco. 1612 11—?

Закладаюся

за велику цѣну, що жадець вь моєхъ
конкурентівъ вь вь силѣ пролатати
готову або робити одѣж для мужчинъ
и хлопцівъ вь матеріи краснихъ и за-
граничнихъ такъ дешево, якъ и. По-
ручаю мѣй богатій складъ такожъ
1656 Веч. Духовенству. 4—?

Замовляя вь мѣсяц и вь провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
дање высылаю зворы даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужской одѣж гуртомъ и
подробно.

Львѣв, ул. Галицка ч. 8.
Заложенъ 1848.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораже-
ний, або страде на конгестіи, за-
воротъ, отомленіе, безсонність,
взгл. на хоробливий станъ нервівъ,
най собі спровадитъ брошурю „Ueber
Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“,
в видѣ отъ автора, бывшего бата-
лионного лѣкаря вь красной обо-
ронѣ, Ромъ Weismann-а вь Vilsho-
fen, Баварія, бесплатно и франко.
1548 13—25

Іосифъ Турковскій

фризьеръ мужескій и дамскій
звѣтна фирма отъ тринадцати
лѣтъ при улицѣ Крайвской ч. 8,
поручае Понажаной Публицѣ овѣдъ
салонъ до голени, отряжена и
фризована волося, такожъ вь аба-
ментѣ. Приняма замовленя на
косы дамскы и выконуе лѣтъ най-
точнѣйше и найрѣтѣльнѣйше. (4-4)

„ДЫМЪ“

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., отъ переослѣ-
кою 1 зр. 70 кр.
Дѣстаті можна вь адми-
нистраціи „Дѣла“ або вь
книгарни Ставропигійской.

Змѣна Львокалю.

Вь виду обдѣланій має честь
повѣдомити П. Т. Публицу, що
Складъ масла, яєць и тор-
говлю корѣнну
пѣль вярмов
Іосифъ Барухъ Вухштабъ
пѣль „Дѣла золотими голубами“
мѣстачкомъ до теперъ при ул.
Крайвской ч. 25 отъ вышнѣйшымъ
дѣмъ перенесенъ до Ринку ч.
43 (пѣль торгиватъ п. Ст. Мар-
кевича.)
Дякуючи Понажаной П. Т.
Публицѣ за дотепершій вѣгладъ
поручаюся и дальше ласкаю
памяти. 1665 8—10

Курсь збѣжа зъ дня 13 л. червня 1886.

За 100 килъ нетто на мѣсяцъ	Львѣвъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволочиска отъ до зр.	Черновѣцъ отъ до зр.	Дрогобычъ отъ до зр.
Пшеница	7.50 8.50	7.50 8.50	7.50 8.25	7.50 8.50	8.50 8.50
Жито	5.75 6.40	5.50 6.00	5.25 5.75	5.50 6.25	6.95 6.55
Ячмень	5.25 7.00	5.00 6.50	5.00 5.35	5.25 5.80	5.50 7.00
Овесъ	6.40 6.75	6.50 7.00	6.50 7.00	6.25 5.50	6.50 6.75
Горохъ	7.00 10.00	6.00 9.00	6.00 8.00	6.00 9.00	7.00 10.00
Коноп.-сѣмя					5.10 5.20
Фасоль					
Выка					
Льняна					
Гречка	8.50 9.00				
Кукуруза					
Риса					
Копишана червона бѣла шведока				30.	
Тимотка				35—55.	
Хмѣль за 56 килъ					

Оковита за 10.000 литр. проц. 25—25.25 зр.

Складъ по салахъ вороды, де вывѣ- шені дотычній пивкаты.

Складъ по салахъ вороды, де вывѣ- шені дотычній пивкаты.

І. АНДЕЛЯ
ново откритый
Порошокъ заморскій,
убивае: блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, вь загалѣ всякіи комахи майже отъ надвычайно скоростію и невностію такъ, що зъ истну- ючого поколѣня комахъ анѣ елѣду не зѣстане.

Правдивый и по дешевой цѣнѣ вь дрогеріи І. Анделя
13, Zum „Schwarzen Hund“ Hussgasse 13,
13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, вь Прагѣ.

У Львовѣ у Зиг Рукера вь ант. подъ Срѣб. Орломъ, І. Бал- зера ант.; Петра Миколая ант.; ш. Гибнера и Ганкого складъ ма- териалівъ; Яни: Ф. Вабо; Ирумова: Ушеръ Зантъ; Яло: Р. Пал- ца ант.; Перемышль: А. Фалишевскій; Рѣшѣв: Р. Вонтробскій; Закопане: В. Ригельгаутъ; Золочѣв: Іос. Гедль. Вь Кра- ковѣ: І. Трауцмановъ ант.; А. Гавола, купецъ; Е. Радлеръ ант.; Шток- маръ ант.; В. Редикъ ант. Тернополь: Ф. Ямрогевичъ ант. В ро- дѣ: Максъ Редеръ ант.; Ходорѣв: Ст. Дашкевичъ ант.; Фри- такъ: Іоанъ Завезскій ант.; Куты: Алексъ Загаскскій ант.; Ко- рошово: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣя, деликатесовъ и винъ; Коломыя: І. Сидоровичъ ант и Е. Штенель ант.; Сокаль: Евгъ Выбочавскій ант.; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣв: К. Пред- римарскій ант.

ПЕРША КРАСВА ФАБРИКА СТОРѢВЪ и ЖАЛЮЗІЙ І. Бургенса
у Львовѣ при улицѣ Собѣского ч. 4
отзначае на красныхъ и воссѣтвыхъ выставкахъ медалемъ зволуги поручае свои выробы

Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзій дощинковыхъ
вь найрѣзороднѣйшихъ барвахъ, отъ 10-лѣтнюю гарантію
также Сторы дриаховы и полотняны мальованы.

СУКНО
отъ зр. 1 — за метеръ вь гору, зворы до огляду вь богато уложеній зѣбрѣ розсылають франко, для посередничѣв неаранковано.
Tuch-Fabriks-Niederlage „Zum weissen Lamm“ in Brünn.
1615 7—0

К. КРИШТОФОВИЧЪ
Львѣв, ул. Гетьманьска ч. 6
поручае за свѣжого збору

Гербаты Kausow, знамен. черну 1 ф. = 500 гр. зр. 2.—
„ Melange 1 „ „ „ 3.—
„ Souchong, найчѣльнѣйшу 1 „ „ „ 3.60
„ Melange караванна 1 „ „ „ 4.—
„ Kausow оригинальна 1 „ „ „ 4.—
„ Сапсиску 1 „ „ „ 3.60
„ Поговъ роосійску 1 „ „ „ 4.—
„ Surfin de Printemps 530 гр. „ „ „ 5.—
„ „ „ 260 „ „ „ 2.50
„ „ „ 135 „ „ „ 1.25
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. „ „ „ 2.—

Цѣнники высылаю франко, за опакванѣ не чи- сло вѣяков оумы. 1652 10—10

Складъ комисовый вь Тернополи вь Магазиѣ Вл. В. Стахевича.

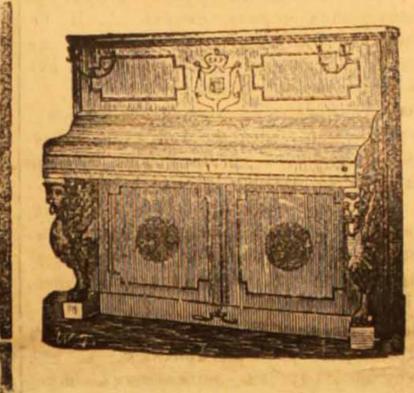
„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“
Комедія на 4 сценѣ.
Написавъ Олександръ Я. Конисскій.
Цѣна 30 кр. а. в. 25
Вь м. VIII-цѣ, сторѣжъ 73. — Набути можна черезъ Редацію „Дѣла“. Стъ высидною по-за Львѣвъ 32 кр. за примѣрникъ.

Маю честь повѣдомити симъ Понажану П. Т. Публицу, що вь мѣсѣ
РЕСТАВРАЦІИ
при ул. Кароля Людвига ч. 31
ВИЛЬГЕЛЬМА ТАЩЕНБАУМА
находится вина угорскій и австрійскій по рѣзнихъ цѣнахъ, а и- менно: 1 бутылка Зеленаку отъ 50 кр. и выше; 1 бутылка Са- мороднера отъ 50 кр. и выше; зворотъ за бутылку 7 кр. То само вино на литры отъ 50 кр. и выше. Пріймаея такожъ мѣ- сячний абонаментъ. 1677 3—5

Зброю ловецку
выпробовану, одинокую нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручае
А. В. Мольнаръ (давѣйше І. Висьневечскій)
рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.
Линкастрѣвки вь цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр.
Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.
Штуцы экспресовой отъ 80 зр. до 200 зр.
Трилофки отъ 100 зр. до 200 зр.
Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣсу- шѣвки на Линкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.
Набоѣ всякихъ системѣв по цѣнахъ фабричныхъ. 2—26

Привязану загально найлучшу
Масу до запусканя пѣдлогъ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1681 70—0
Перепродукчимъ даємо отповѣдній рабать.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажані отцѣ духовніи уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мѣнѣ
ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СЛѢДЪ
Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купитъ вь руской гимназиі у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу а также дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментѣ найліпшу информацию.
Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Даю такожъ на раты.
1661 98—? Сь поважаньемъ
ІОАНЪ СЛИВНИНСКІЙ,
властитель первой вь Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар- моніумъ у Львовѣ, ул. Хоруща ч. 9.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА
за вылѣченѣ зъ Вѣдня.
Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зъ екстрактъ солодового и солодовой шоколады здоровья довголѣтней дышавшѣ болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.
Проче видко зъ слѣдующого повѣдомленя о вылѣченю. Оно писане до:
ИВАНА ГОФА, выходяща названыхъ послѣ него лечебно-отжывляющихъ препаратовъ отъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, и к. совѣтника, властителя завода зрѣв засади отъ короною, ринара высочихъ прускихъ и вѣмочкихъ ордерѣвъ у Вѣдн. Фабрика: Grabenhof, N. 2, вь фабричній: Bräunerstrasse 3.
1654 3—6
Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на астму сполучену чаею сь болячимъ кашлемъ, лѣтами розсытувала я найспособнѣйшихъ лѣкарѣвъ, мимо того не могла я одержати вѣякого средства, котре-бы такъ благодѣльно залао якъ Ивана Гофа пиво здоровья зъ екстрактъ солодового. Була двѣ, ба тѣмъ коли я була змушена зъ умученя лежати вь постели, мене мучивъ кашель, болѣ вь груди тяжкій отдыхъ, я не могла спати и не мала апетиту.
Тогда вычитала я вь газетахъ про препараты зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа, набрала надѣѣ, що зможу знову прійти до здоровья и купила собѣ на пробу 12 флашкъ пива здоровья зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду зрѣв. Я и по ви ужитку почувла я заразъ полеченіе, мой тяжкій отдыхъ отъ болѣи отшився, сонъ и аетитъ вернули знову, я дужаю очевидно и отаюсь знову здѣбно до рѣшѣ. Що за радѣсть, що маю вже средство, котре змѣншае мою муку! Я по пиво дальше якъ зь вымагаю мой застарѣла недуга и емь вѣчна Вашѣй благородности за Вашъ спосаительный находокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно отрадыють якъ я котрымъ я отъ повного переконаня и вѣрнѣного доувѣду якъ найліпше поручаю сылаю лѣтъ солодовой препараты Ивана Гофа. Сь глубокимъ поважаньемъ **Іосифина Браннеръ,** кавалеръ Вѣднѣ, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣвъ за 40 лѣтний часъ истнованя отаначенъ.
Розширеній по всѣй земли 27.000 мѣрѣв продажъ.
Що лия новѣ вылѣченя у всѣхъ газетяхъ отъ 40 лѣтъ звыше миллиѣ вылѣченъ.

Склады у всѣхъ антикахъ, красныхъ дрогеріяхъ и вь Народной Торговлѣ.
Цѣны вь Вѣднѣ: Пиво здоровья зъ екстрактъ солодового (сѣ скривкомъ и елѣшамъ): 13 зр. 732, 28 елѣшкѣ зр. 14.00, 58 елѣшкѣ зр. 29.10 — Скоцентрированный екстрактъ солодовый 1 зр. 1.12, 1/2 елѣшкѣ 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 килъ 1 зр. 2.40 П зр. 1.60. Ш зр. 1 — Сладкіи бонбонны отъ грудей вь торбинкахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣднѣ [10 Belgik] отъ 13 елѣшкѣ зр. 1.00 франкована доставка до дому. — Нѣвше 2 зр. не высылася ничого.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВИЧЪ
Л. ЧИНЬСКОГО
вь Ярославлѣ
уеувае всякіи недуги отъ травленя.
Свѣдоцтво. Гигиенічній медовичъ Вашъ есть вымѣнныи средство до управлѣнныи отъ вѣднѣ и усуняи недугъ отъ идалныхъ.
Д-ръ Ед. Мадейскій, Лѣкаръ.
Цѣна за штуку 20 кр.
Можна бабути у всѣхъ аптекахъ и торговляхъ. 1603 20—20

УМРАТЬ и Спѣль
Фабрика рѣльнич. машинъ
1685 Прага-Будна
доставляе по дешевыхъ цѣнахъ знаменитыи и выпробованыи тѣлки ручныи кератѣвъ и всякого рода кератѣвъ, лѣть локомотивѣвъ о силѣ 3 до 4 и ней. конныи граблѣ и перерѣвники до сѣна, якъ такожъ вышнѣй роль машинъ, выгонныи знаменато и содѣло. Искреннѣйшій каталогъ даромъ и отъ Готовый складъ для Галичинѣ Львовѣ, ул. Городецка ч. 10.

Библиотека п. к. Университета (экземп. обовязковий)
Львѣв